

Bakireydi Hayat

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 30 Kasım 2012

Bakireydi hayat
Sıfır yaşında
Bir sır gibi sakladı yüreğinde evreni
Parelenen hüznlerden uzak
Baba evi kabuğu kadar
Sıcaktı umutları...

Sonra
yan baktı olana bitene...

Biliyordu vurulacaktı bir gün
Kaç kere ölecekti kim bilir?

Önce
Balık tutmayı öğrendi
Oltanın ucundakine acıyarak
Büyüktü balıktan
Gururuna yediremedi
Küçücüğü yemeyi...

Bilseydi kendinden büyük balıkların
Başına üşüşeceğini
Yer miydi küçücüğü?
Yiyemezdi;
bakireydi o acımasızlığa...

Kara viran bir denizin ortasında kalsa da,
Huyuydu vefa
Denizler hep maviydi gözünde
Tayfaydı, miçoydu
Kaptan-l derya olmasada...

İnci mercan oldu maviliklerde
Yosun tutana kadar satılmadı
Derinliklere gömülüp

Güneşin ardında ki,
Gökyüzü kadar mavi rüyalara daldı...

Günahı adıydı,
Bakirelik
Arydı, namusuydu
Minik bir yıldız iken
Güneşe özenmekti suçu
Akıp gitti güneşe
"Pazar eyledi götürü"

Kuş uçmaz kervan geçmez
Maviliklerde
Özümsedi yalnızlığı
Hiç körebe oynamadı
Simit kadar aç
Somun kadar toktu karnı...

Evvel zaman içinde;
Yunus oldu,
Karacaoğlan oldu,
Veysel oldu şiir tadında
Bir solukta bitirirdi zamanı
Hep sıfır yaşında kalsa da...

Olmak istediğin insan kimdir ki hayat?
Derûn eyleyip, dalları rüzgara affettirsek mi?

Pazar eyledi götürü:tasavvuf edebiyatında Tanrı'ya tamamıyla teslim olmak anlamında kullanılır.

Derûn: ruhani alem, gönül alemi

Mehmet Fikret ÜNALAN